

Det inflytande från Orienten, som orsakat utbredningen af denna grafform i vår verldsdel, har således gjort sig gällande först *efter början* af den yngre stenåldern.

Men om dösar ej bygdes redan under den första delen af den yngre stenåldern, så måste det hafva funnits andra slags grafvar då, emedan vi kunna vara öfvertygade om, att arierna verkligen hafva begraft sina döda allt ifrån den tid, när de invandrade till Europa.

Vi kunna då vänta, att dessa äldsta grafvar i de länder, der man sedan lärde sig att uppföra dösar, varit sådana som grafvarna från stenåldern i de länder, der dösar förblefvo okända. Der har man under nu i fråga varande tid jordat de döda antingen i naturliga grottor eller i grafvar grädda ungefär på samma sätt som de hos oss nu brukliga¹, således i grafvar af det slag som vi sett vara vanligt i vår verldsdel, innan något inflytande från Orientens grafskick gjorde sig gällande här.

Sådana grafvar från den yngre stenåldern --- så väl naturliga grottor² som grafvar af det andra nu beskrifna slaget, antingen på slät mark eller täckta af en hög --- hafva också anträffats i många af de länder, der

¹ M. Hoernes, *Die Urgeschichte des Menschen* (Wien 1892), sid. 294, 306. — L. Lindenschmit, *Die Alterthümer unserer heidnischen Vorzeit*, II: VII pl. 1, II: VIII pl. 1 och Beilage (Monsheim i Rheinhessen, nära Worms). — C. Mehlis, *Der Grabfund aus der Steinzeit von Kirchheim a. d. Eck in der Rheinpfalz* (Dürkheim 1881). — M. Wosinsky, *Das prähistorische Schanzwerk von Lengyel* (Budapest 1888—92), sid. 21 och flerstädes, pl. XXIV (skelett med böjda ben). — *Bullettino di paleontologia italiana*, II sid. 77 (trakten af Parma), II sid. 126 (trakten af Mantova), XIII sid. 169 (grafven urhålkad i tuff, täckt med hållar; i södra Italien) och XVI sid. 52 (öster om Napoli).

² Cartailhac, *La France préhistorique*, sid. 142 följ. Om förhållandet mellan det folk, som under den yngre stenåldern begagnade grottor till grafvar, och den äldre stenålderns folk, se anf. arb., sid. 145, 149.